

- 8-15 Ревне (диал.) – харесва, желае, нрави му се.
- 9-1 Пристигам (диал.) – настигам, застигам.
- 9-2 Призвание (остар.) – прозвище, прякор.
- 9-3 Калфа (тур.) – помощник на майстора, надзираващ работата на чираците.
- 9-4 Т.е. малко.
- 9-5 Петровден – т.е. 29 юни 1871 г.
- 10-1 Киле (ар.-тур.) – мярка за зърнени и др. храни в Османската империя, равняваща се на 40 или повече литра.
- 10-2 Т.е. вълната.
- 10-3 Т.е. оки. Ока (ар.-тур.) – мярка за тежест в Османската империя. Официалната (Цариградската) ока се равнява на 1,283 кг.
- 10-4 Грош (ит.-тур.) – основна сребърна монета в Османската империя през XIX в. Към 1870 г. се равнява средно на 1/110 – 1/120 част от златната лира (алтън, меджидие).
- 10-5 Т.е. за да не ви уплашим.
- 10-6 От альш-вериш (тур.) – вземане-даване, покупко-продажба, търговия.
- 10-7 От мъщерия (ар.-тур.) – клиент, купувач.
- 10-8 Сатаджия (тур.) – търговец.
- 10-9 Т.е. останалите, остатъкът.
- 10-10 Кюстенджа (дн. Констанца) – гр. в Северна Добруджа (дн. в Румъния).
- 10-11 Т.е. по Димитровден – 26 октомври 1871 г.
- 10-12 Истъкмих (диал.) – издължих.
- 11-1 Т.е. частично.
- 11-2 Железник, Ески Заара, Ески Загра – дн. Стара Загора.
- 11-3 Меджидие – гр. в Северна Добруджа (дн. гр. Меджидия, Румъния) е застроен близо край гр. Черна вода (Текфургьол, Кара Су) след края на Кримската война (1853–56) за поселение на татарите-мухаджири (изселници) от Южна Русия в пределите на Османската империя (*Ст. Чилингиров*. Добруджа..., 137–142; *В. Тонев*. Добруджа..., с. 40; *Стр. Димитров, Н. Жечев, В. Тонев*. История на Добруджа. Т. III. XV в. – 1878 г. С., 1988, 184–186).
- 11-4 Кишинев (Южна Русия).
- 11-5 Русчук (Рухчук) – дн. Русе.
- 11-6 Черна вода (Текфургьол, Кара Су) – гр. в Северна Добруджа (дн. в Румъния).
- 11-7 Вероятно с. Хамзаджълар – с. Гяур-Амзал, каза Кюстенджа (Констанца), дн. в Румъния.
- 12-1 Максус (ар.-тур.) – нарочно, специално.